

II. Dwustopniowy plan wynikowy

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
1.	Jak będziemy pracować na lekcjach języka polskiego w klasie trzeciej?		<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady organizacji pracy na lekcjach języka polskiego – zna zakres wymagań i kryteria oceniania na poziom podstawowy – orientuje się w układzie podręcznika i jego zakresie tematycznym – zna zestaw lektur i termin ich omawiania – wie, jak należy prowadzić zeszyt 	– zna zakres wymagań i kryteria oceniania na poziom ponadpodstawowy
Jak żyć?				
2.	Leszek Kołakowski <i>O tolerancji</i> – ćwiczenia w czytaniu ze zrozumieniem	L. Kołakowski, <i>O tolerancji</i>	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na pytania zamieszczone pod fragmentem utworu – czyta tekst ze zrozumieniem 	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli tekst na logiczne akapity – nadaje tytuły poszczególnym akapitom – układa pytania do tekstu – wypisuje z tekstu słowa, których znaczenia nie rozumie, wyjaśnia je na podstawie dostępnych źródeł
3.	Na podstawie tekstu Leszka Kołakowskiego <i>O tolerancji</i> rozważamy, jakie są granice tolerancji	L. Kołakowski, <i>O tolerancji</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie terminu „tolerancja” – rozumie wagę tematu poruszonego w tekście – ustosunkowuje się do pytania postawionego w temacie – podaje przykłady tolerancji i nietolerancji 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie całości tekstu wyjaśnia, czym jest tolerancja – pisze rozprawkę na temat tolerancji Polaków
4.-5.	Co już wiemy o zdaniach złożonych? Powtórzenie i usystematyzowanie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – wymienia typy zdań złożonych współrzędnie i podrzędnie – rozpoznaje rodzaje zdań współrzędnie i podrzędnie złożonych – sporządza wykresy zdań 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie nazywa zdania współrzędnie i podrzędnie złożone – podaje przykłady różnych typów zdań złożonych

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
6.	Czy człowiekowi potrzebne jest doświadczenie rozpacz? Szukamy odpowiedzi w wierszu Jana Twardowskiego	J. Twardowski, <i>Oda do rozpaczy</i>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje synonimiczne określenia wyrazu „rozpacz” – wskazuje adresata utworu – opisuje na podstawie tekstu zachowania ludzkie wobec rozpacz 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w wierszu oksymorony – określa stosunek podmiotu lirycznego do rozpacz – wypowiada się w dowolnej formie pisemnej na temat rozpacz
7.	Historia pani i pana przedstawiona przez Adama Mickiewicza w balladzie <i>Lilije</i>	A. Mickiewicz, <i>Lilije</i>	<ul style="list-style-type: none"> – układa plan wydarzeń – opowiada treść ballady – wskazuje miejsce akcji – wyjaśnia tytuł utworu, odwołując się do jego treści 	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega motyw winy i kary – omawia ludowość jako cechę ballady – ukazuje wpływ zbrodni na zachowanie bohaterki – omawia obowiązujące w świecie ballady zasady moralne i konsekwencje ich złamania – analizuje rolę przyrody w balladzie
8.–9.	Analizujemy wypowiedzenia wielokrotnie złożone		<ul style="list-style-type: none"> – wie, jakie wypowiedzenia nazywamy wypowiedzeniami wielokrotnie złożonymi – wymienia zasady, według których należy analizować budowę zdania wielokrotnie złożonego 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i sporządza wykresy zdań wielokrotnie złożonych
10.	Historia zakochanych przedstawiona przez Adama Mickiewicza w <i>Świteziance</i>	A. Mickiewicz, <i>Świtezianka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – układa plan wydarzeń – opowiada treść ballady – określa czas i miejsce wydarzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że bohaterowie utworu to postaci nieokreślone – wyjaśnia rodowód tematyki utworu – wyjaśnia, że światem bohaterów rządzą surowe zasady moralne, oparte na przekonaniu, że złamanie przysięgi pociąga za sobą karę
11.	Jakie prawdy moralne zawarł Adam Mickiewicz w balladach?	A. Mickiewicz, <i>Lilije</i> , <i>Świtezianka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza treść ballad – omawia winę bohaterów i poniesione przez nich kary – podkreśla, że utwory wskazują istnienie surowych zasad moralnych, których złamanie zostaje zawsze ukarane: „Nie masz zbrodni bez kary”, „Bo kto przysięgę naruśzy, Ach, biada jemu, za życia biada! I biada jego złej duszy!” 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że utwory odwołują się do moralności i wierzeń ludowych

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
12.	Kształt artystyczny ballad Adama Mickiewicza	A. Mickiewicz, <i>Lilije, Świtezianka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje charakterystyczne cechy gatunkowe ballady – odnajduje cechy ballady w utworach Mickiewicza – przedstawia wyraźnie zarysowane fabuły utworów – rozróżnia motywy ludowe ballad oraz ludową fantastykę – omawia rolę opisów przyrody – wyjaśnia, że w obrębie świata przedstawionego przenikają się światy realistyczne i fantastyczne – podkreśla rolę dialogów – dostrzega tajemniczą atmosferę ballad – podaje cechy epickie ballady 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że kształt artystyczny utworów wskazuje na charakterystyczny dla gatunku ballady rodzajowy synkretyzm (dramatyczne dialogi, obecność epickiego narratora i liryczne wyznania) – dowodzi, że ballada stanowi świadectwo romantycznego zafascynowania twórczością ludową – zna motywy grozy, tajemniczości i fantastyki
13.–14.	Wchodzimy w rolę badacza i zgłębiamy wiedzę potrzebną do zredagowania rozprawki		<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje poprawnie ćwiczenia słownikowo-frazeologiczne – konstruuje logiczną wypowiedź – formułuje temat rozprawki 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje wyrażenia określające stanowisko mówiącego – zna zasady redagowania rozprawki
15.–16.	„Nie ma winy bez kary” – redagujemy rozprawkę	A. Mickiewicz, <i>Lilije, Świtezianka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy rozprawki – zna główne schematy kompozycyjne rozprawki – stosuje odpowiedni język i styl w rozprawce – zachowuje właściwe proporcje poszczególnych części rozprawki 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia zasady, według których należy zredagować rozprawkę – samodzielnie redaguje rozprawkę na podany temat
17.	W jaki sposób – według Czesława Miłosza – kończy się świat?	Cz. Miłosz, <i>Piosenka o końcu świata</i>	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje teksty biblijne mówiące o końcu świata – przedstawia własne skojarzenia z końcem świata – dzieli się wrażeniami po lekturze wiersza – wyjaśnia, jaki charakter ma zestawienie wyrazów w tytule wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje koniec świata przedstawiony w utworze – wyjaśnia definicję parafrazy – omawia język utworu – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że w dniu końca świata – świat żyje swoim rytmem
18.–19.	Biblijna, poetycka i malarska wizja Sądu Ostatecznego	Biblia (fragmety), Cz. Miłosz, <i>Piosenka o końcu świata</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia biblijną wizję końca świata – prezentuje wizję końca świata przedstawioną w wierszu Miłosza – opisuje dzieło malarskie 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje język wiersza i Apokalipsy – wyjaśnia, której wizji jest bliższa wizja przedstawiona na obrazie

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
20.–21.	Analizujemy przykłady zdań wielokrotnie złożonych		<ul style="list-style-type: none"> – przy pomocy nauczyciela dokonuje analizy zdań wielokrotnie złożonych 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie dokonuje analizy przykładowych wypowiedzi wielokrotnie złożonych i sprawdza wykresy – wypisuje z tekstów zdania wielokrotnie złożone i dokonuje ich analizy składniowej
22.	Na czym polega świadectwo poety i poezji? – Czesława Miłosza <i>Który skrzywdziłeś</i>	Cz. Miłosz, <i>Który skrzywdziłeś</i>	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje sens przywołanych słów biblijnych (Ewangelia według św. Mateusza) – określa adresata słów podmiotu lirycznego – charakteryzuje krzywdziciela i prostego człowieka – określa, jaką groźbę i do kogo skierowaną zawiera wiersz – charakteryzuje świat zobrazowany w liryku 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa podobieństwa między wierszem i tekstem biblijnym – omawia rolę poety i poezji, jaką wyznacza w wierszu Miłosz – określa formę wiersza
23.–24.	Nieodzowne elementy ludzkiego życia wskazuje Czesław Miłosz	Cz. Miłosz, <i>Wiara, Nadzieja</i>	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, czym jest wiara według podmiotu lirycznego wiersza Miłosza – opisuje, w jaki sposób podmiot liryczny przedstawia nadzieję – porównuje słownikowe znaczenie słów: „wiara”, „nadzieja”, „miłość” z ich poetyckim objaśnieniem – przywołuje frazeologizmy ze słowami „wiara” i „nadzieja” 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, z czego według Miłosza wyrasta wiara – charakteryzuje język utworów – wypisuje z wierszy sformułowania będące złotymi myślami – redaguje tekst z wykorzystaniem frazeologizmów związanych z wiarą i nadzieją – opisuje dzieła sztuki i łączy je z omawianymi wartościami
25.–26.	Metaforyczny charakter opowiadania Sławomira Mrożka <i>Lew</i>	S. Mrożek, <i>Lew</i>	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje plan tekstu – odtwarza wydarzenia przedstawione w opowiadaniu – wyjaśnia, czym kieruje się bohater opowiadania (lew) – ocenia postawę Iwa – definiuje, kogo określamy mianem oportunisty – w kilku zdaniach formułuje swoje poglądy na temat postawy oportunistycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o stosunku tytułowego bohatera do innych lwów – rozumie znaczenie słowa „alibi” – rozróżnia mechanizmy zachowań ludzkich, o których mowa w opowiadaniu – podaje frazeologizmy oddające sytuację przedstawioną w opowiadaniu Mrożka

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
27.	O jakich zasadach interpunkcyjnych należy pamiętać w zdaniach wielokrotnie złożonych?		<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia zasady interpunkcyjne stosowane w wypowiedzeniach wielokrotnie złożonych – we wskazanym tekście wstawia brakujące przecinki i uzasadnia ich użycie – zna zasady użycia średników i nawiasów 	<ul style="list-style-type: none"> – bezbłędnie uzupełnia przykładowe teksty przecinkami, średnikami i nawiasami
28.–29.	<i>Hymn</i> Jana Kochanowskiego wyrazem renesansowego optymizmu i wiary poety w Boga	J. Kochanowski, <i>Czego chcesz od nas, Panie</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim jest podmiot liryczny wiersza i w którym imieniu się wypowiada – przedstawia wizerunek Boga w świetle hymnu – wskazuje apostrofy i ich adresata – odczytuje wiersz jako wyraz miłości człowieka do Boga oraz wyraz renesansowego optymizmu i wiary poety 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje cechy pieśni i hymnu w utworze – dowodzi, że utwór jest manifestem humanistycznej religijności
30.	Artysta i jego dzieło w świetle <i>Hymnu</i> Jana Kochanowskiego	J. Kochanowski, <i>Czego chcesz od nas, Panie</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że <i>Hymn</i> to utwór między innymi o sztuce, artyście i jego dziele – w świetle utworu przedstawia Boga jako artystę, architekta – wskazuje topos <i>Deus artifex</i> – wyjaśnia, że podmiot liryczny chwali Boga przez pochwałę świata jako jego dzieła 	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega pokorę podmiotu lirycznego w odniesieniu do Boga i towarzyszącej jej uwielbienie oraz szacunek – przedstawia koncepcję Boga i człowieka w świetle utworu
31.–32.	W jaki sposób dać świadectwo własnego człowieczeństwa, uczy Pan Cogito	Z. Herbert, <i>Przesłanie Pana Cogito</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim jest podmiot liryczny i adresat – wymienia uczucia, które Pan Cogito nakazuje zachować – wyjaśnia, że celem życia jest dawanie świadectwa prawdzie – wskazuje nawiązania do tekstu biblijnego – wymienia cechy człowieka, który ma dać świadectwo – analizuje przesłanie tekstu – odczytuje wiersz jako kodeks etyki heroicznej, opartej na ujmowaniu ludzkiego losu w kategoriach tragedii i niekończącej się walki o dochowanie wierności postawie godnej człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, jakie znaczenie ma znalezienie się w gronie wymienionych przez Herberta przodków – wyjaśnia, czemu ma być wierny człowiek, czemu się przeciwstawiać, dokąd iść oraz czym jest jego wędrówka

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
33.	Co obiecuje i o co prosi podmiot liryczny <i>Modlitwy o wschodzie słońca</i> ?	N. Tenenbaum, <i>Modlitwa o wschodzie słońca</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje słowa, które pomagają określić adresata utworu – wyjaśnia, co obiecuje i o co prosi podmiot liryczny tekstu – charakteryzuje podmiot liryczny wiersza – dostrzega związek między dziełem Mone-ta a wierszem 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia tytuł utworu, odwołując się do jego treści – wyjaśnia, wobec kogo najczęściej okazuje się pogardę i nienawiść – omawia związki między utworem Kochanowskiego <i>Hymn do Boga</i> i tekstem Tenenbauma
34.–35.	Mowa zależna i niezależna		<ul style="list-style-type: none"> – wie, jakie rodzaje wypowiedzi składają się na mowę niezależną – przestrzega zasad interpunkcji przy stosowaniu mowy niezależnej – wie, jaka wypowiedź nazywana jest mową zależną 	<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady obowiązujące przy przekształcaniu mowy niezależnej w zależną – przekształca mowę niezależną w zależną i odwrotnie
36.–37.	Sens „Tajemnicy Szczęścia” wyjaśnia Paulo Coelho	P. Coelho, <i>Alchemik</i>	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada treść fragmentu utworu – wskazuje w utworze elementy fantastyczne i realistyczne – wyjaśnia, kim jest młody bohater i czego poszukuje – tłumaczy, odwołując się do wypowiedzi bohatera, na czym polega „największe kłamstwo świata” – wyjaśnia, czym jest „Własna Legenda” 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym są „Dusza Wszechświata” i „Zasada Przychylności” – odwołując się do tekstu, wyjaśnia sens „Tajemnicy Szczęścia” – analizuje wskazania zawarte w tekście – orientuje się w biografii twórcy – wskazuje związek między obrazem a utworem
38.	Jaką postawę wobec życia przyjął Herman Gombiner? Analizujemy fragment opowiadania Isaaka Bashevisa Singera <i>Korespondent</i>	I. B. Singer, <i>Korespondent</i>	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o sytuacji, w jakiej znalazł się bohater opowiadania – przedstawia reakcję Hermana Gombinera na zaistniałą sytuację – ocenia zachowanie bohatera 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w jaki sposób twórca Singer odpowiada na pytanie, jak żyć – formułuje na podstawie opowiadania dobrą radę w formie sentencji lub złotej myśli
39.–40.	Jak żyć? Nasze refleksje na temat poznanych utworów		<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia swoje refleksje na temat poznanych utworów – w kilku zdaniach zapisuje swoje refleksje, argumenty i opinie 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje swoje opinie na forum klasowym – przestrzega zasad obowiązujących w czasie dyskusji
41.–42.	Praca klasowa – rozprawka		<ul style="list-style-type: none"> – czyta ze zrozumieniem polecenia – wybiera zadania – formułuje tezę rozprawki – tworzy rozprawkę według głównych schematów kompozycyjnych 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze samodzielnie rzeczową i logiczną rozprawkę, posługując się odpowiednim językiem i stylem – zachowuje właściwe proporcje między poszczególnymi częściami rozprawki

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
43.	Czy sztuka recenzji jest łatwa, czy trudna? Oceniamy prace klasowe		<ul style="list-style-type: none"> – dostrzeża w pracy własnej i kolegów popełnione błędy – analizuje i koryguje popełnione błędy 	– dokonuje klasyfikacji popełnionych błędów
W co wierzę – nieustanne wybory				
44.–45.	Dzieje rodu Labdakidów przedstawione przez Jana Parandowskiego	J. Parandowski, <i>Mitologia</i>	<ul style="list-style-type: none"> – pisze plan mitu – opowiada dzieje rodu Labdakidów – rysuje drzewo genealogiczne rodu Labdakidów – objaśnia, korzystając ze <i>Słownika mitów i tradycji kultury</i>, hasła „fatum” i „mojra” – gromadzi wyrażenia i zwroty określające Edypa 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Edyp nie mógł przeciwstawić się słowom wyroczni – nazywa zbrodnie, których dopuścił się Edyp – rysuje wizerunek Sfinksa na podstawie opisu zawartego w micie
46.	Co należy wiedzieć o tragedii – wyjaśnia Arystoteles	Arystoteles, <i>O tragedii</i>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje informacje o filozofie – wymienia cechy tragedii opisane przez Arystotelesa 	– wskazuje w <i>Antygonie</i> cechy tragedii przedstawione w <i>Poetyce</i> przez Arystotelesa
47.	Geneza teatru antycznego		<ul style="list-style-type: none"> – wie, że geneza teatru antycznego wiąże się z kultem Dionizosa – opisuje postać Dionizosa – rozróżnia Wielkie i Małe Dionizje – wie, kiedy powstał pierwszy teatr w Atenach – opisuje wygląd teatru antycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, na czym polegały Wielkie i Małe Dionizje – sprawnie posługuje się terminami związanymi z teatrem antycznym: parodos, orchestra, skene, proskenion
48.	Budowa i cechy tragedii antycznej na przykładzie <i>Antygony</i>	Sofokles, <i>Antygonia</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia układ tragedii antycznej (prologos, parodos, epejsodia, stasimony, exodos) – wymienia konflikt tragiczny jako oś konstrukcyjną tragedii – wymienia zasady obowiązujące w dramacie – wyjaśnia pojęcie „katharsis” 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada treść poszczególnych części tragedii – objaśnia poszczególne zasady obowiązujące w dramacie, odwołując się do treści <i>Antygony</i>
49.	Konflikt prawa i władzy w <i>Antygonie</i> Sofoklesa	Sofokles, <i>Antygonia</i>	<ul style="list-style-type: none"> – podejmuje próbę oceny bohaterów dramatu Sofoklesa – wskazuje na postępowanie bohaterki jako wynik wewnętrznego nakazu moralnego – obrazuje sytuację konfliktu tragicznego 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na utwór jako głos w dyskusji dotyczącej kwestii prawa i władzy – wyjaśnia, na czym polega tragizm <i>Antygony</i>

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
50.	<i>Antygona</i> jako dramat sprzecznych racji	Sofokles, <i>Antygona</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia racje Kreona i Antygony – odczytuje utwór jako dramat sprzecznych racji 	– prezentuje racje Kreona i Antygony, cytując właściwe fragmenty utworu
51.	<i>Antygona</i> Sofoklesa jako lekcja dla sprawujących władzę	Sofokles, <i>Antygona</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia pytania postawione przez Sofoklesa w <i>Antygonie</i> – wskazuje na ich aktualność w każdej czasoprzestrzeni 	– wyjaśnia, jakie wskazówki dla sprawujących władzę zawiera utwór Sofoklesa
52.–53.	Poznajemy tajniki onomastyki		<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym zajmuje się onomastyka – zna zasady pisowni nazw własnych 	<ul style="list-style-type: none"> – właściwie zapisuje adresy – klasyfikuje wskazane miejscowości lub ulice do odpowiednich grup znaczeniowych
54.–55.	Pisarka pozytywistyczna jakiej nie znamy. Gabriela Pauszer-Klonowska <i>Dziedziczka Ludwina</i>	G. Pauszer-Klonowska, <i>Dziedziczka Ludwina</i> , fragmenty utworu <i>Pani Eliza</i>	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada fragment tekstu – charakteryzuje Elżę Orzeszkową nie tylko jako pisarkę pozytywistyczną 	– charakteryzuje Elżę Orzeszkową jako działaczkę patriotyczną, kobietę niepokorną i odważną, próbującą sprostać problemom swego czasu
56.	Jedziemy do Piwnicznej czy do Jabłonny? Ćwiczenia w odmianie nazw miejscowych		<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady odmiany nazw miejscowych – sprawnie korzysta ze słownika poprawnej polszczyzny – podejmuje próbę tworzenia wierszyków ułatwiających zapamiętanie właściwej odmiany nazw miejscowych 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje wiedzę o odmianie nazw miejscowych w ćwiczeniach praktycznych – układa wierszyki ułatwiające zapamiętanie właściwej odmiany nazw miejscowych
57.–58.	Wybory Julii i Janiny – analizujemy fragmenty tekstu Joanny Olczak-Ronikier <i>W ogrodzie pamięci</i>	J. Olczak-Ronikier, <i>W ogrodzie pamięci</i>	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o wyborach, jakich musiały dokonać Julia i Janina – uzasadnia, czym kierowały się bohaterki, podejmując decyzje 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje uczucia towarzyszące bohaterkom przy podejmowaniu decyzji – ocenia wybory Julii i Janiny, dokonuje zestawienia zysków i strat obu bohaterek

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
59.	Zasady pisowni i odmiany nazw miejscowych – ćwiczenia utrwalające		<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady pisowni przymiotników utworzonych od nazw miejscowych – tworzy przymiotniki od nazw miejscowych 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy teksty ćwiczeń utrwalających wiadomości z zakresu pisowni i odmiany nazw miejscowych
60.	Dedal czy Ikar? – po czyjej stronie zdaje się opowiadać poeta w wierszu <i>Prawa i obowiązki</i>	T. Różewicz, <i>Prawa i obowiązki</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wyróżnia w wierszu części kompozycyjne – określa, kim jest podmiot liryczny wiersza – dostrzega, że wiersz jest pytaniem nie tylko o prawa i obowiązki wobec losu innych, ale także o powinności i zadania poety – pisze pracę na temat praw i obowiązków człowieka, odwołując się do przykładów literackich, malarskich i filmowych 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakie znaczenie dla tekstu ma jego ukształtowanie składowe – przedstawia refleksje poety wywołane upływem czasu – wskazuje obecność tradycji w literaturze
61.	„Sami musimy nadać naszemu życiu sens” – analizujemy fragment książki J. Gaardera <i>Świat Zofii</i>	J. Gaarder, <i>Świat Zofii</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje główną myśl tekstu – na podstawie tekstu przedstawia poglądy filozofa J. P. Sartre’a – omawia aspekt dokonywania wyborów wskazany przez Sartre’a 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia swoje uczucia i refleksje związane z wypowiedzią filozofa Sartre’a – zabiera głos w dyskusji na temat rozważań Sartre’a i umiejętnie argumentuje swoje stanowisko – orientuje się w biografii Gaardera
62.–63.	Klasówka ze „ściąga”		<ul style="list-style-type: none"> – umie dokonać wyboru zadania, – rozumie polecenia zawarte w instrukcji, – przestrzega ustalonych zasad pracy, – przygotowuje „ściąga” 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi samodzielnie dotrzeć do potrzebnych informacji na wybrany temat, zgromadzić je, przeanalizować i dokonać selekcji, – sporządza bibliografię
Uczucia				
64.–65.	Dramat szekspirowski	W. Szekspir, <i>Romeo i Julia</i>	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wyjaśnić, gdzie ukształtował się dramat szekspirowski – wymienia najważniejsze cechy dramatu szekspirowskiego – objaśnia realia konfliktu tragicznego 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia cechy dramatu szekspirowskiego – prezentuje cel dramatu szekspirowskiego

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
66.–67.	„Miłość skazana na śmierć przez nienawiść” – w kręgu problematyki <i>Romea i Julii</i>	W. Szekspir, <i>Romeo i Julia</i>	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza przebieg wydarzeń – opowiada o uczuciach i przeżyciach Romea i Julii – wyjaśnia, kto jest winien śmierci bohaterów – podejmuje próby stworzenia własnych losów bohaterów – przedstawia, jak w obecnej rzeczywistości wyglądałyby losy bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje inscenizacji wybranego fragmentu utworu – wyjaśnia, na czym polega ponadczasowość dzieła
68.–69.	Na czym polegał dramat <i>Romea i Julii</i> ?	W. Szekspir, <i>Romeo i Julia</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia myśl przewodnią utworu – wyjaśnia, dlaczego losy <i>Romea i Julii</i> są tragiczne 	<ul style="list-style-type: none"> – zabiera głos w dyskusji, umiejętnie argumentując własne stanowisko – porównuje adaptację filmową dramatu z tekstem Szekspira – wskazuje zmiany dokonane przez reżysera – pisze recenzję filmu
70.–71.	Juliusz Słowacki i jego <i>Balladyna</i>	J. Słowacki, <i>Balladyna</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje się wiadomościami z wcześniejszych etapów edukacji na temat życia i twórczości Słowackiego – wymienia bohaterów utworu – rozróżnia postaci realistyczne i fantastyczne – opowiada przebieg wydarzeń w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia kompozycję i styl utworu – odnajduje wątki i motywy spopularyzowane przez Mickiewicza w balladach – podaje przykłady utworów nawiązujących do <i>Romea i Julii</i>
72.–73.	Baśniowość i fantastyka w <i>Balladynie</i> Juliusza Słowackiego	J. Słowacki, <i>Balladyna</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa charakter świata przedstawionego w <i>Balladynie</i> – wyjaśnia, w jaki sposób istnieje świat realny i fantastyczny – charakteryzuje postać Grabca i jego przemianę 	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega personifikację sił nadprzyrodzonych w utworze
74.–75.	Ironiczno-tragiczna koncepcja świata <i>Balladyny</i> Juliusza Słowackiego	J. Słowacki, <i>Balladyna</i>	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje Alinę i <i>Balladynę</i> – przedstawia drogę <i>Balladyny</i> do władzy – opisuje zachowanie bohaterki wobec matki – wyjaśnia, kto się w kim kocha w utworze – omawia przedstawioną w utworze koncepcję sprawiedliwości i jej dowód 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia mechanizmy władzy – przedstawia <i>Balladynę</i> nie tylko jako zbrodniarkę, ale też jako bohaterkę tragiczną – inscenizuje wybrany fragment utworu

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
76.–77.	Ćwiczenia ortograficzne kluczem do sukcesu		<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady użycia dużej i małej litery w nazwach mieszkańców miast, kontynentów, krajów – tworzy nazwy mieszkańców od podanych nazw – wyjaśnia, w jaki sposób tworzone są nazwiska żon, córek, małżeństw 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie zapisuje nazwy mieszkańców – zna sposób zapisu imion i nazwisk
78.	Spojrzenie Cypriana Norwida na losy Romea i Julii przez pryzmat uczuć i nauki	C. Norwid, <i>W Weronie</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, gdzie znajduje się podmiot liryczny utworu – określa sytuację liryczną i nastrój wiersza – przedstawia poglądy podmiotu lirycznego na temat nauki i uczuć – dostrzega rytmikę wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w wierszu metafory i określa ich funkcje – dokonuje przekładu intersemiotycznego – omawia budowę wersyfikacyjną utworu
79.	Co to jest miłość? – wyjaśnia Jonasz Kofta	J. Kofta, <i>Co to jest miłość</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim jest podmiot liryczny, uzasadnia swoją odpowiedź umiejętnie dobranym cytatem – porównuje encyklopedyczne znaczenie słowa „miłość” z tekstem wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – podejmuje próbę odpowiedzi na pytania stawiane przez podmiot liryczny – wyjaśnia, czym jest miłość w rozumieniu Kofty
80.	O czym opowiada utwór Bolesława Prusa <i>Kamizelka</i> ?	B. Prus, <i>Kamizelka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – układa plan wydarzeń – odtwarza treść noweli – odnajduje narratora – wymienia bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o bohaterach – precyzuje tematykę utworu – omawia cechy gatunkowe noweli na przykładzie <i>Kamizelki</i> – definiuje pojęcie „dygresja” i wskazuje dygresje w tekście
81.–82.	W jaki sposób tytułowa kamizelka stała się sprawdzianem z miłości?	B. Prus, <i>Kamizelka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje narratora i bohaterów – uzasadnia powód zakupu kamizelki przez narratora – wyjaśnia rolę motywu kamizelki 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję momentów lirycznych w utworze – odpowiada na pytanie postawione w temacie – redaguje nowelę, wykorzystując wybrany przedmiot jako motyw przewodni
83.–84.	Czy kłamstwo może być usprawiedliwione?	B. Prus, <i>Kamizelka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przywołuje sytuację przedstawioną w noweli – podejmuje próbę wyjaśnienia, dlaczego bohaterowie wzajemnie się oszukiwali, z czego to wynikało i o czym świadczyło 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia postępowanie żony i męża – rozstrzyga, czy bohaterowie mieli rację, wzajemnie się okłamując – odwołuje się do zasad etyki, prezentując własne stanowisko wobec kłamstwa

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
85.	Odmiana nazwisk		<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady odmiany polskich nazwisk – poprawnie odmienia nazwiska 	<ul style="list-style-type: none"> – uzupełnia zdania prawdziwymi formami nazwisk
86.–87.	Czego symbolem stali się Orfeusz i Eurydyka?	J. Parandowski, <i>Orfeusz i Eurydyka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie mitu i słowników podaje podstawowe informacje o Orfeuszu i Eurydyce oraz innych postaciach pojawiających się w micie 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje uczucia kierujące Orfeuszem pragnącym odzyskać żonę – wyjaśnia, dlaczego Orfeusz nie dotrzymał warunków umowy – określa, jakie prawdy o ludziach zawiera mit – posługuje się związkami frazeologicznymi z wyrazem „miłość”
88.	Emocje, wzajemna fascynacja i piękno świata – czyli relacja z malinowego chruśniaka	B. Leśmian, <i>W malinowym chruśniaku</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim jest podmiot liryczny – opisuje bohaterów utworu – określa sytuację liryczną przedstawioną w utworze – omawia, z jakiej perspektywy opisywana jest przyroda – wskazuje uczucia, emocje i namiętności w wierszu – cytuje fragmenty odnoszące się do zmysłów czytelnika (wzrok, słuch, węch, smak, dotyk) 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia wersyfikację utworu – wyjaśnia, jaki efekt uzyskał poeta, tak konstruując utwór – wykorzystuje analizę obrazów jako kontekst interpretacyjny wiersza
89.–90.	Szczypta ortografii		<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak zapisujemy przymiotniki pochodzące od nazw osobowych będących rzeczownikami pospolitymi – objaśnia, jak zapisujemy przymiotniki określające przynależność do kogoś, a jak przymiotniki oznaczające charakterystyczne cechy 	<ul style="list-style-type: none"> – zdobytą wiedzę wykorzystuje do poprawnego wykonania ćwiczenia
91.–92.	<i>Do trupa</i> Jana Andrzeja Morsztyna – wierszem w duchu epoki	J. A. Morsztyn, <i>Do trupa</i>	<ul style="list-style-type: none"> – omawia sytuację liryczną w utworze – porównuje stany emocjonalne zakochanego i trupa – wyjaśnia, czyja sytuacja, zdaniem podmiotu lirycznego, jest lepsza 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje dominantę kompozycyjną utworu – wyjaśnia, dlaczego miłość i śmierć zostały zestawione i porównane przez poetę – określa gatunek wiersza – podaje charakterystyczne cechy wiersza barokowego na przykładzie utworu

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
93.–94.	Zgłębiamy naszą wiedzę o synonimach		<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest synonim – podaje przykłady synonimów – omawia różnice między synonimami – podaje przykłady synonimów grupujących się wokół poszczególnych znaczeń wyrazu – wie, że synonimy są wyrazami pochodzenia rodzimego i obcego – zna synonimy utworzone za pomocą przedrostka „nie” – rozróżnia grupę wyrazów bliskoznacznych, których używa się w znaczeniu przenośnym – wie, że są wyrazy, które mają wspólną podstawę słowotwórczą, ale nie są synonimami, podaje ich przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> – do wskazanych przykładów dopisuje synonimy – przygotowuje wykład o synonimach, podaje właściwe przykłady, formuluje wnioski – sprawnie korzysta ze słowników
95.	Do jakich przymyśleń skłania wiersz Leopolda Staffa?	L. Staff, *** (<i>Więc można kochać</i>)	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat wiersza – wskazuje w wierszu środki artystyczne i wyjaśnia ich funkcje – charakteryzuje podmiot liryczny utworu i stan jego uczuć – rozpoznaje i wskazuje cechy gatunkowe tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co to jest incipit – objaśnia, na czym polega budowa klamrowa utworu – ustosunkowuje się do konkluzji zawartej w ostatnim wersie utworu
96.	Czy antonimy są nam potrzebne?		<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest antonim – podaje przykłady wyrazów przeciwstawnych 	<ul style="list-style-type: none"> – do podanych przykładów dopisuje wyrazy przeciwstawne – przywołuje teksty reklam zawierające antonimy oraz cel ich zastosowania – dostrzega zjawisko antonimii w przysłowkach, sentencjach i złotych myślach – odpowiada na pytanie, czy antonimy przeszkadzają, czy pomagają użytkownikom języka, i uzasadnia swoje zdanie

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
97.–98.	„Rozum bez uczucia jest ślepy” – czyli życie w towarzystwie emocji	D. Goleman, <i>Po co nam emocje?</i>	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie termin „etymologia” – wyjaśnia etymologię słowa „emocja” – opowiada, jaką rolę, według D. Golemana, spełniają emocje – przedstawia opinie D. Golemana o zdrowym rozsądku 	– w formie rozprawki wypowiada się na temat opinii poety i naukowca o uczuciach
99.–100.	Gdyby egzamin gimnazjalny był dziś... Praca klasowa sprawdzająca nasze wiadomości i umiejętności		<ul style="list-style-type: none"> – analizuje przykładowe arkusze egzaminacyjne – zna zasady udzielania odpowiedzi na pytania zawarte w arkuszach egzaminacyjnych – rozumie polecenia zawarte w przykładowych arkuszach egzaminacyjnych – podejmuje próbę rozwiązania przykładowego arkusza egzaminacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> – właściwie planuje i wykorzystuje czas przeznaczony na pracę – samodzielnie rozwiązuje zadania proponowane w przykładowych arkuszach egzaminacyjnych – wykazuje się wiedzą i umiejętnościami potrzebnymi do rozwiązania arkusza egzaminacyjnego
101.–102.	Egzamin! Jakie to proste. Analiza prac klasowych sprawdzających wiadomości i umiejętności		<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady wypełniania arkusza egzaminacyjnego – dostrzega popełnione błędy i braki w wiadomościach oraz umiejętnościach – dokonuje samooceny 	<ul style="list-style-type: none"> – zwraca uwagę na czynności organizacyjne i właściwe gospodarowanie czasem – formułuje zasady poprawnego rozwiązania arkusza egzaminacyjnego
Zachwyć nad życiem, przyrodą, sztuką				
103.	W czym przejawia się piękno świata?		<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia własne odczucia związane z zachwytem nad otaczającym światem – opisuje emocje towarzyszące chwili zachwytu 	– prezentuje własne stanowisko w dyskusji na temat: „W czym przejawia się piękno świata?”
104.–105.	Refleksje nad egzystencją człowieka zawarte w poezji Wisławy Szymborskiej	W. Szymborska, <i>Nic dwa razy</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim jest podmiot liryczny – przedstawia prawdy życiowe wypowiedziane przez osobę mówiącą w wierszu – wymienia, jakie momenty z życia wspomina podmiot liryczny – wypisuje z wiersza złote myśli – wskazuje w wierszu paradoksy 	<ul style="list-style-type: none"> – określa postawę podmiotu lirycznego – wyjaśnia, jakie znaczenie dla tekstu ma jego budowa składniowa – opisuje obraz poetycki zawarty w wierszu Szymborskiej

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
106.–107.	Jeszcze raz o zapożyczeniach		<ul style="list-style-type: none"> – podaje znaczenie przykładowych wyrażzeń – ze wskazanymi wyrażzeniami układa zdania w taki sposób, by wykazać różnice znaczeniowe – wyjaśnia, że zapożyczone są nie tylko pojedyncze słowa, ale i całe sentencje 	<ul style="list-style-type: none"> – sprawnie korzysta ze słownika wyrazów obcych – przedstawia swoje stanowisko wobec zapożyczeń językowych
108.	„O, cóż jest piękniejszego niż wysokie drzewa!” – podziwiamy piękno natury zobrazowane przez Leopolda Staffa	L. Staff, <i>Wysokie drzewa</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakie uczucie dominuje w wypowiedzi podmiotu lirycznego – wskazuje w wierszu środki poetyckie i określa ich funkcje – wyjaśnia, do jakich zmysłów odwołuje się podmiot liryczny 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia budowę wersyfikacyjną utworu – wyjaśnia, czemu służy bogactwo rozmaitych środków występujących w wierszu – zalicza utwór do właściwego typu liryki – orientuje się w biografii twórczej Staffa – przywołuje inne utwory poety i określa charakter jego twórczości
109.	Poetycki obraz nocy w wierszu Kazimierza Iłakowiczówny	K. Iłakowiczówna, <i>Noc</i>	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sposób przedstawienia nocy przez poetkę – omawia nastrój wiersza – wykonuje ilustrację do utworu – dokonuje właściwej interpretacji głosowej wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia budowę wiersza – prezentuje sylwetkę twórczą Iłakowiczówny
110.–111.	Czy zapożyczenia muszą sprawiać nam ortograficzne kłopoty?		<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia reguły dotyczące formy, wymowy i pisowni wyrazów zapożyczonych – wie, w jakich źródłach należy szukać pomocy w razie wątpliwości dotyczących zapożyczeń 	<ul style="list-style-type: none"> – korzystając z dostępnych źródeł, przygotowuje prezentację na temat współczesnych zapożyczeń
112.	Eksperymenty poetyckie i zabawy słowem w poezji Mirona Białoszewskiego	M. Białoszewski, <i>Ach, gdyby, gdyby nawet piec zabrali...</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia swoje refleksje po lekturze wiersza – czyta wiersz, stosując różne sposoby interpretacji głosowej – wyjaśnia, kim jest osoba mówiąca, na czym skupia swoją uwagę i w jakiej sytuacji się znajduje – opisuje wydarzenia przedstawione w wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> – określa emocje podmiotu lirycznego – analizuje stany uczuciowe podmiotu lirycznego i wyjaśnia, czy jest on optymistą, czy pesymistą – wyjaśnia, jakie eksperymenty poetyckie i zabawy słowem zastosował Białoszewski w poezji

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
113.	Wiersze Mirona Białoszewskiego przykładem poezji lingwistycznej	M. Białoszewski, <i>Namuzo-wywanie</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, kim byli w starożytności Grecji muzy - określa podmiot liryczny utworu - wskazuje apostrofę i prośbę w niej zawartą - wykazuje się wiadomościami ze słowotwórstwa - poddaje wiersz analizie słowotwórczej 	<ul style="list-style-type: none"> - czyta wiersz, stosując różne sposoby interpretacji głosowej - wskazuje w tekście neologizmy poetyckie i określa ich funkcje
114.	Pytania i wątpliwości w poezji Wisławy Szymborskiej	W. Szymborska, <i>Niektórzy lubią poezję</i>	<ul style="list-style-type: none"> - omawia poszczególne strofy utworu - wyjaśnia, jakie znaczenie dla interpretacji utworu ma jego forma graficzna - przedstawia zdanie podmiotu lirycznego na temat poezji - wskazuje w wierszu paradoksy, zaprzeczenia, niejednoznaczne odpowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> - udowadnia, że Szymborska to poetka, która zadaje pytania i ma wiele wątpliwości - prezentuje sylwetkę twórczą poetki
115.	A czy my lubimy poezję?		<ul style="list-style-type: none"> - podejmuje próbę zdefiniowania poezji - wypowiada się na temat własnych preferencji czytelnicy 	<ul style="list-style-type: none"> - tworzy mapę mentalną do wyrazu „poezja” - wypowiada się na temat ewentualnej niechęci ludzi do poezji - podejmuje próbę napisania własnego tekstu poetyckiego
116.	Wisława Szymborska – „pierwsza dama poezji polskiej”		<ul style="list-style-type: none"> - przywołuje znane z edukacji szkolnej utwory Szymborskiej i omawia ich tematykę - przygotowuje referat dotyczący życia i twórczości poetki - redaguje kilkuzdaniową informację o historii Nagrody Nobla - redaguje zaproszenie i podziękowanie 	<ul style="list-style-type: none"> - redaguje scenariusz spotkania z poetką - przygotowuje pytania do wywiadu
117.–118.	Związki frazeologiczne		<ul style="list-style-type: none"> - podaje definicję związku frazeologicznego - podaje przykłady związków frazeologicznych - wskazuje różny rodzaj związków frazeologicznych - wyróżnia wśród frazeologizmów trzy grupy: wyrażenia, zwroty, frazy 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia znaczenie przykładowych związków frazeologicznych i wskazuje ich rodzaj - zastępuje przykładowe określenia odpowiednimi frazeologizmami - dopisuje do wskazanych związków frazeologicznych związki o znaczeniu przeciwstawnym - pisze opowiadanie na temat: „Czego oczy nie widzą, tego sercu nie żal”, używając frazeologizmów

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
119.	Jakie tematy pomija w swojej twórczości podmiot liryczny wiersza <i>O wróble</i> ?	J. Twardowski, <i>O wróble</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim jest podmiot liryczny utworu – wskazuje tematy, które pomija podmiot liryczny w swojej twórczości – wie, o czym potrafi pisać podmiot liryczny – zapisuje cechy kojarzące się z wróblem – odnajduje w utworze sformułowania dziwne, zaskakujące, nietypowe – wskazuje połączenia charakterystyczne dla języka codziennego, potocznego 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przedmiot zainteresowań podmiotu lirycznego – wyjaśnia, co decyduje o tym, że tekst Twardowskiego jest wierszem – omawia język utworu
120.	„... a życie nasze jednakowo niepokojne i ma-lutkie” – wyznaje podmiot liryczny w wierszu Jana Twardowskiego	J. Twardowski, <i>Mrówka ważko biedronko</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa charakter poszczególnych strof i ich wymowę – wskazuje podobieństwa i różnice między życiem zwierząt i ludzi – wymienia wartości, które są najważniejsze dla podmiotu lirycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje refleksję zawartą w utworze – wstawia w wierszu znaki interpunkcyjne – wyjaśnia, w jaki sposób obecność interpunkcji wpływa na interpretację wiersza
121.	O związkach frazeologicznych jeszcze raz		<ul style="list-style-type: none"> – zna najczęściej używane związki frazeologiczne – wie, z jakich powodów powstają błędy frazeologiczne – tworzy tekst na dowolny temat, stosując frazeologizmy 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawia błędy w podanych związkach frazeologicznych – poprawnie posługuje się frazeologizmami – formułuje wnioski dotyczące roli związków frazeologicznych w języku – wykonuje ilustracje do wybranych frazeologizmów
122.–123.	Utwór Stanisława Lema przykładem literatury <i>science fiction</i>	S. Lem, <i>Dzienniki gwiazdowe: podróż siódma</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje narratora opowiadania – określa czas i miejsce akcji – ustala, co jest tematem opowiadania – nadaje tytuł opowiadaniu – prezentuje swoją opinię na temat przedstawionej historii 	<ul style="list-style-type: none"> – określa charakter utworu – podaje charakterystyczne cechy utworów należących do nurtu <i>science fiction</i> – podejmuje próbę napisania opowiadania <i>science fiction</i>
124.	O akcencie i intonacji		<ul style="list-style-type: none"> – podaje definicję intonacji i akcentu – wymienia zasady akcentowania w języku polskim – poprawnie akcentuje wskazane wyrazy – wyjaśnia, na czym polega akcent zdaniowy – odczytuje z właściwą intonacją wskazane zdania 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje zestaw ćwiczeń do doskonalenia prawidłowego akcentowania

Numer lekcji	Temat lekcji	Lektura tekstu	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
125.–126.	Organizujemy klasowy konkurs pięknego czytania		<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje zgodnie z wymogami kultury żywego słowa wybrany przez siebie fragment tekstu – odczytuje zgodnie z wymogami kultury żywego słowa wskazany przez nauczyciela fragment tekstu – rozwiązuje poprawnie większość zadań testu sprawdzającego rozumienie tekstu popularnonaukowego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje poprawnie test sprawdzający rozumienie tekstu popularnonaukowego
127.–128.	Czy opowiadanie Sławomira Mrożka <i>Wesele w Atomicach</i> ma charakter humorystyczny czy parodystyczny?	S. Mrozek, <i>Wesele w Atomicach</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa narratora opowiadania – zwraca uwagę na język, którym się posługuje narrator – rozróżnia w tekście elementy realistyczne i fantastyczne – wyjaśnia, dlaczego przedstawiony świat jest absurdalny – wskazuje w opowiadaniu elementy groteskowe i absurdalne – określa charakter opowiadania – wymienia cechy, które ośmieszył w swoim opowiadaniu Mrozek – wyjaśnia, jakie dwa światy zostały ze sobą zderzone – redaguje opowiadanie, w którym wykorzystuje absurd, karykaturę i groteskę 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia budowę słotwórczą nazwy „Atomice” – wymienia elementy świata przedstawionego – wskazuje wyrażenia gwarowe i określa ich funkcje – wyjaśnia, w jakim celu autor użył przekształconych frazeologizmów
129.–130.	Świat – zdumiewa, zachwyca, zaskakuje...	J. Twardowski, <i>Abecadło dziesięćlatka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst ze zrozumieniem – wyjaśnia, co, według księdza Twardowskiego, może być obiektem zachwyty nad światem – na podstawie refleksji Twardowskiego i własnych przemyśleń w dowolnej formie rozwija myśl: „W otaczającym świecie zdumiewa mnie i zachwyca...” 	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje ilustrację odnoszącą się do tematu lekcji
131.–132.	Pisemny sprawdzian wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – częściowo odpowiada na pytania zawarte w sprawdzianie 	<ul style="list-style-type: none"> – udziela poprawnych odpowiedzi na pytania zawarte w sprawdzianie

Numer lekcji	Temat lekcji	Wymagania na poziom podstawowy Uczeń:	Wymagania na poziom ponadpodstawowy Uczeń:
W świecie kultury – kino, telewizja, radio, prasa			
133.– 134.	W świecie kultury masowej	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje termin „mass media” – omawia środki masowego przekazu jako element kultury masowej – przedstawia historię prasy, radia, telewizji i Internetu 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje języki poszczególnych mediów – omawia historyczne podłoża powstawania różnych mediów oraz ich rolę w rozwijającej się cywilizacji
135.–136.	Media we współczesnym świecie i ich funkcje	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rolę mediów jako narzędzia komunikacji – analizuje przekazy medialne: radiowe, telewizyjne, prasowe – wypowiada się na temat obejrzanego programu lub przeczytanego artykułu 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje mediów we współczesnym świecie – określa zagrożenia wynikające z bezkrytycznego odbioru mediów – posługuje się parafrazą „czwarta władza” – objaśnia pojęcia: „perswazja”, „manipulacja”, „konsumpcja” – wartościuje formy przekazu medialnego
137.–138.	Wizerunek człowieka kreowany przez media	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje ofertę programową różnych kanałów telewizyjnych i wybiera programy pozytywne – wartościuje informacje podawane w mediach – dostrzega wpływ mediów na motywacje i zachowania odbiorcy – ma świadomość zagrożeń związanych z przekazami medialnymi – krytycznie ocenia ofertę mediów – charakteryzuje typ odbiorców wybranych propozycji medialnych 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje wpływ informacji i wytworów produkcji medialnych na różne aspekty życia – komentuje wydarzenia i informacje prezentowane w mediach – samodzielnie wyciąga wnioski – omawia granice wolności mediów – przedstawia sposoby kreowania rzeczywistości przez media
139.–140.	Komunikacja przez telefon i Internet – korzyści i zagrożenia	<ul style="list-style-type: none"> – omawia specyfikę komunikacji przez telefon – zna zasady, o których powinien pamiętać internauta 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje podstawowe zalety i zagrożenia wynikające z masowego dostępu do Internetu – przedstawia Internet jako medium XXI w.
141.–142.	Moje fascynacje literackie – prezentacja lektury do wyboru	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o typie literatury, który preferuje – podaje tytuły ulubionych lektur – pisze recenzję wybranej lektury 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi zachęcić do przeczytania wskazanej książki – reklamuje typ czytanej literatury – wskazuje na rolę czytania w życiu człowieka, a także korzyści, które z tego płyną
143.–144.	Redagujemy pisma urzędowe	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wypełnić kwestionariusz – zna zasady redagowania CV i listu motywacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze list motywacyjny i CV
145.	Pożegnania bywają nietatwe	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje mowę pożegnalną, podziękowanie, zaproszenie 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje scenariusz uroczystości pożegnalnej